

Overweging Driekoningen 2013

Het thema van deze dienst waarvan de teksten grotendeels komen uit 'in gewone taal gezegd' van Huub Schumacher en Bas rentmeester, is; er zit een dreiging in de lucht'. Schumacher en Rentmeester geven uitleg aan dit thema door de zin: 'ach, laat maar, die Jezus ... we stoppen met zoeken'.

En dat koppelen ze aan het feest van Driekoningen omdat die WEL eertijds huis en haard, hun land en hun rijkdom, hun goede leven dat ze dachten te hebben, achter zich lieten en op weg gingen om dat kind te zoeken dat die nieuwe koning zou zijn die zolang verwacht werd. En ze suggereren dat die zoektocht nu maar vaak achterwege gelaten wordt in de zin van "ach, laat maar, die Jezus ... we stoppen met zoeken'.

Weet u waar ik zelf me vaak aan erger? Nou dat is dat je een negatieve boodschap uitstort over mensen die juist het tegendeel zijn van die negatieve boodschap.

Want u, nee wij zijn er toch vandaag. Wij zijn toch zoals die Koninklijke figuren uit het verhaal van vandaag ook vanmorgen weer op weg gegaan naar hier, naar dat Kind in die kribbe om samen te komen rond deze tafel van breken en delen omdat die Jezus ons niet koud laat, om dat wij niet zeggen 'ach laat maar, die Jezus ...

Dus vandaag geen negatieve boodschap, maar een hoopvolle boodschap want wij zijn er toch.

Geen 'er zit een dreiging in de lucht' maar laten we elkaar bemoedigen op deze dag en hoopvol toespreken op de weg die wij gaan om ons leven te richten en te laten leiden door dat Kind en zijn boodschap.

Hij, van wie we op 1 januari hoorden dat zijn naam Jezus is, Hij is onze routeplanner, onze reisgids en onze stadskaart. En Hij wil dat zijn voor alle mensen en hij vraagt ons als we straks gezonden worden om namens Hem in deze tijd teken te zijn, signaal, ster om mensen, de wereld te laten zien dat ook in 2013 dat Kind en Zijn Boodschap van liefde, vrede en gerechtigheid er toe doen.

Om te laten zien dat wij daarin geloven en daarvoor elke dag weer op weg en onderweg willen zijn en daarvoor de handen uit de mouwen willen steken.

Dus vandaag geen doemdenken, geen negativiteit maar vreugde om dat er vanmorgen hier en op vele plekken mensen zijn die samenkomen en op dit feest van Driekoningen dan wel niet goud, mirre en wierook als geschenk neerleggen bij dat kind maar zichzelf mee hebben gebracht en zichzelf en hun talenten als geschenk aanbieden om vervolgens geraakt en ontroerd door de ontmoeting met dat Kind anders van hier weg gaan zoals ooit die Koninklijke figuren anders, via een andere weg terug gingen.

Zij gingen niet via Herodus, de weg via de negativiteit, terug maar via de weg van hoop en vertrouwen dat het aanschouwen van dit Kind hun veranderd had en een nieuwe werkelijkheid had doen aanschouwen een van licht en vrede, van een andere en nieuwe orde, of zoals T.S. Eliot schrijft in *The Journey of the Magi* over de drie Koninklijke figuren: 'wij keerden terug naar ons land, onze koninkrijken maar voelden ons niet meer thuis in de oude orde tussen mensen die HUN goden omklemmen'.

Mogen wij straks dan evenzo anders dan we gekomen zijn naar onze huizen, naar de plekken waar we wonen en leven terugkeren en ons ook niet meer thuis voelen in de oude orde.

Huiswaarts keren vanuit die hoop en het vertrouwen dat wat we in de kerstnacht al samen baden; het onmogelijke mogelijk kan worden; vrede op aarde, angst verdreven, honger gestild, geweld bezworen en het recht gedaan als wij op weg blijven gaan met dat Kind als gids en routeplanner, als wij mensen durven worden en zijn naar zijn hart, mensen in wie de liefde zichtbaar is, mensen die met en voor elkaar op weg blijven gaan zoekend naar een God die zich vinden laat in mensen.

Amen.